

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاښد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تبصره سیاسی هفته تعیین یک میهن فروش در رأس هیات افغانی

یکی از عجایب روزگار تعیین یک شرف باخته، جاسوس، رهن و قاتل مردم مانند عبدالله در رأس هیات افغانی بود که برای مذاکرات به اصطلاح ”جرگه صلح منطقه ای“ به پاکستان اعزام شد. هموطنان ما باید بدانند که یک جنگ طلب و مخرب هیچ زمانی صلح طلب نمیشود. کسی که تمام عمر خود را در برپایی افغانستان و کشتار مردم آن سپری کرده باشد، چطور میتواند قدم هائی را در راه تامین صلح بردارد. عبدالله عبدالله در جنگ بزرگ شده و رشد نموده، ناموس وطن را فروخته و مردم خود را نابود کرده است تا بتواند در مقامات عالیه دولت مزدور کابل قرار گیرد. با این خصوصیات، برای وی نا ممکن است که بتوان عادات زشت گذشته را به یکبارگی ترک گفت و از خود شخص شریف و نجیب ساخت.

عبدالله مانند احمد شاه مسعود و قانونی از آب و نان و پول آی اس آی بهره برده است. بدون کمترین تردید که دوسیه های جاسوسی عمال شورای نظار بشمول عبدالله نزد آی اس آی موجود است. اما نمیدانیم افرادی که قرار داد مخفی احمد شاه مسعود با شوروی را شبیه به معاهده ”صلح حدیبیه“ می پندارند، به خدمات جاسوسی شورای نظار به پاکستان، امریکا و ایران (علنی و عملی) بین سالیان ۱۹۷۳ بدینسو چه مثال تاریخی میتوانند بیاورند؟ تعیین عبدالله در رأس هیات افغانی یکی از شرمنده ترین اقدامی بود که حکومت مزدور کرزی انجام داد. کابل کسی را نزد پاکستانی ها فرستاد که معاش خوار و یکی از کاسه لیسان پاکستان محسوب میشد. اینکه امروز عبدالله جامه تبدیل کرده و شعار های ضد بادار سابقه اش را میدهد، دلیل شرافت ملی وی نیست.

در مذاکرات صلح چه در سطح ملی و چه در سطح منطقوی و بین لمللی افرادی را می گمارند که واقعاً به تامین صلح اعتقاد داشته و دست های شان در ویرانگری و ریختن خون ناحق مردم سرخ نشده باشد. عبدالله، سیاف، ربانی، قانونی، خلیلی و سایر افراد سفاک که افغانستان را به تباهی کشانیدند، هر گز به آرزوی تامین صلح نخواهند بود. تامین صلح و استقرار امنیت در قدم اول به سلطه جنایت کاران جنگی و حامیان اجنبی شان پایان میدهد. این پایانی است که نه عناصر ضد ملی، نه متجاوزین اجنبی و نه سازمان های تروریستی به آن اعتقاد دارند.

مهم تر از همه، ادامه و تشدید جنگ در جنوب و شرق افغانستان بیشتر با خواست های سیاسی و ستراتیژیک شورای نظار و منافقین جمعیت اسلامی و حامیان شان در ماورای سرحدات کشور برابر است. پس هر گونه موفقیت احتمالی در مذاکرات به اصطلاح ”جرگه صلح منطقه ای“ ضربه کشنده ای برای نیرو های جگ طلب داخلی و خارجی خواهد بود.